

HECE

NİSAN 2019

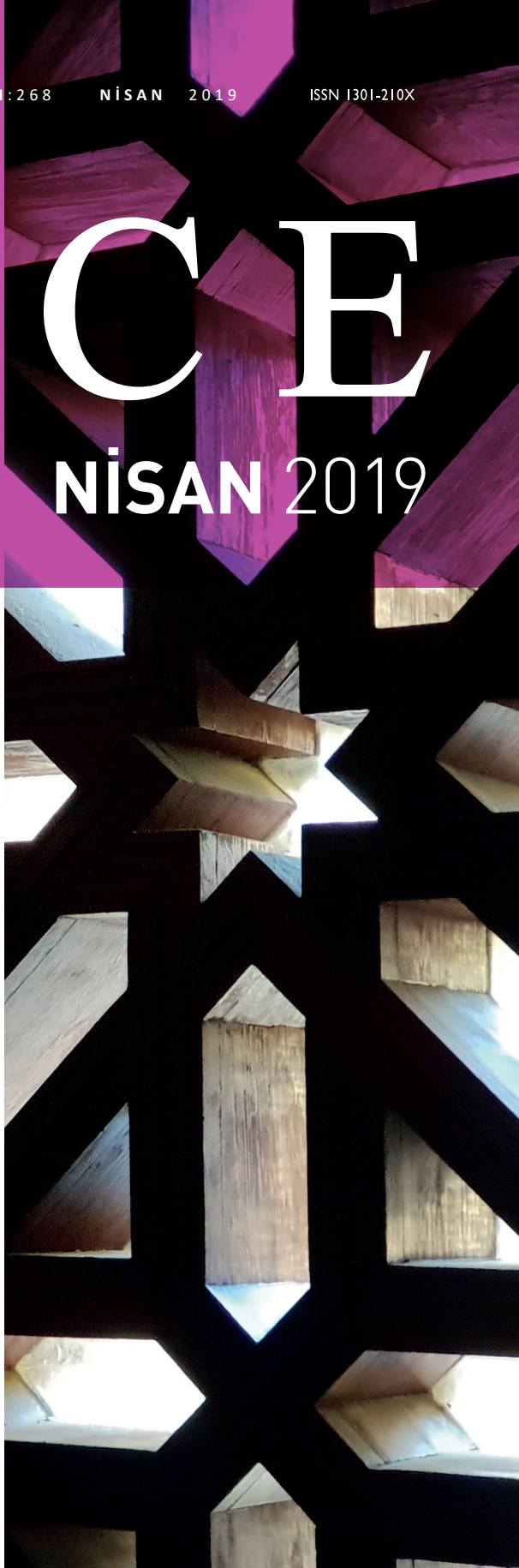
Dosya: Tarık Buğra

Ayin Söyleşisi: Hashim Cabrera

Gösterge Yakanlar: Fuat Sezgin

Rasim Özdenören / Ebubekir Eroğlu / Faruk Uysal / Fatma Şengil Süzer / Vural Kaya / Ali Sali / Adem Turan / İrfan Çevik / Ali Berkay / Okan Alay / Halil Ünal / Emre Miyasoğlu / Leyla Arsal / Sabiha İclal Tiryaki / Muhammet Çelik / Hüseyin Dikmen / Yunus Emre Kaya / Emre Demir / Mustafa Ay / Uğur Can Dural / Mirza Muhammed Atan / Alihan Çetiner / Ali Necip Erdoğan / Hasibe Çerko / Hayrettin Durmuş / İbrahim Aybek / Hashim Cabrera / Burak Ş. Çelik / Esra Özdemir Demirci / Sema Özher Koç / Mehmet Tekin / Mehmet Aycı / Ebru Burcu Yılmaz / Gönül Yonar / İbrahim Alan / İsmail Uygun / Semih Diri / Halil Ünal / Rana Baş / İbrahim Demirci / Zelkif Yıldırım / Korkut Soylu / Birsan Karaca / Şeyma Kitapçı / Emir Bolat / Hasan Bozdaş / Tarık Ateş / Betül Ok / Ömer Doğru / Semiha Kavak

268

“Balkan Esintisi”

istanbulensis
VII. INTERNATIONAL POETRY FESTIVAL

VII. ULUSLARARASI İSTANBULENSİS
Şiir festivali 24-26 NİSAN 2019

VII. ULUSLARARASI İSTANBULENSİS ŞİİR FESTİVALİ

YUNANİSTAN, BULGARİSTAN, ARNAVUTLUK, BOSNA HERSEK, ROMANYA, SİRBİSTAN
KOSOVA, HRVATİSTAN, MAKEDONYA, KARADAĞ, TÜRKİYE

www.istanbulensissiiir.org

[f](#) UluslararasıİstanbulensisŞiirFestivali [t](#) stanbulensis [e](#) istanbulensissiiir

HÜSEYİN KESKİN BELEDİYE BAŞKANI

www.sultanbeyli.bel.tr [f](#) sultanbeylibel [t](#) 0216 564 13 00

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:23 SAYI:268 NİSAN 2019

ISSN 1301-210X

HECE

NİSAN 2019

268

K knyeye

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 23 **SAYI:** 268

Nisan 2019 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu

Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Faruk Uysal, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Yönetim Yeri

Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim

Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14

P.K. 79 Yenişehir/Ankara

İnternet Adresi: www.hece.com.tr

e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: www.dumat.com.tr

2019 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 220 TL.

Kurumlar İçin: 580 TL.

Hece+Heceöykü: 320 TL.

(2019 Yılı Dergi Aboneliğine 2019 Özel Sayıları Dâhildir)

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez.
İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.03.2019

ÖNYAZI

Rasim Özdenören/Okumanın Farklı Boyutları / 5

ŞİİRLER

- Ebubekir Eroğlu/İki Dalga / 9*
Faruk Uysal/Bir Bütün Olarak / 17
Fatma Şengil Süzer/Ebedî / 18
Vural Kaya/Annem İçin Firtına Çiçekleri / 19
Ali Sali/Güzden Sonra Ne Kalırsa Geriye / 20
Adem Turan/Manga'na Şiirler / 23
İrfan Çevik/Sonlu-Bahar / 25
Ali Berkay/Keenlemyekün / 26
Okan Alay/Bir Nedeni Olmalı / 29
Halil Ünal/Dünya Gözü / 30
Leyla Arsal/Gestalt Aralığı / 31
Emre Miyasoğlu/Kızılgerdanlara Veda / 33
Sabiha İclal Tiryaki/Yonga / 34
Muhammet Çelik/Husuf / 35
Hüseyin Dikmen/Rus Ruleti / 36
Yunus Emre Kaya/Kare/Şiir / 37
Emre Demir/Kübist Gece / 38
Mustafa Ay/Sabah Saçlarının Gürültüsüyle / 39
Uğur Can Dural/Bana Őarkı Söyledi / 41
Mirza Muhammed Atan/Fotobiyografi / 42
Alihan Çetiner/Rulet Masası / 43
Alihan Çetiner/Süleymaniye'de Bir Meydan Muharebesi / 44

ÖYKÜ

Ali Necip Erdoğan/Serap / 45

GÜNLÜK

Faruk Uysal/Balkan Günlüğü 2 / 49

CÖSTERGE YAKANLAR

Burak Ő. Çelik/Yüzyılın Bilim İnsanı: Fuat Sezgin / 55

YAZILAR

- Hasibe Çerko/Dünyanın Zengin Müziđi / 63*
Hayrettin Durmuş/Bulutlar Üzerine Bir Deneme / 66

AYIN SÖYLEŞİSİ

İbrahim Aybek/Hashim Cabrera ile Söyleşi / 69

DOSYA

Sunuş / 82

Esra Özdemir Demirci/Mehmet Tekin ile Tarık Buğra Üzerine / 84

Sema Özher Koç/Söyleşilerin Işığında Tarık Buğra ile Sanat ve Edebiyata Dair / 92

Esra Özdemir Demirci/Tarık Buğra'nın Öyküleri Üzerine / 101

Ebru Burcu Yılmaz/Tarık Buğra Romanlarında Mekânın Dili / 105

Semih Diri/Osmanlık Romanında Odak Figürün ... / 119

Gönül Yonar/Osmanlık Romanında Kurucu Kimlik Olarak Kadınlar / 124

Halil Ünal/Dönemeçte Kalan Bir Aydın Ya Da Doktor Şerifi Kurtarmak / 133

İsmail Uygun/"Dünyanın En Pis Sokağı"nda İnsan Kermesi / 138

İbrahim Alan/İtaatkâr Bir Sağcı Olarak Tarık Buğra / 143

Rana Baş/Tarık Buğra'nın Eserlerinde Kadın / 147

Mehmet Aycı/Oğlumuz / 150

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci/Serzeniş / 152

PORTRE

Mehmet Aycı/"Dalgalandım Da Duruldum" / 153

BENİM FİLMLERİM

Zekif Yıldırım/Marcel Carné-Le Quai Des Brumes (1938) / 155

HECE POSTASI

Faruk Uysal / 159

ÇEŞİTKENAR

Korkut Soylu/Gümüş Eğrelti Otu / 162

Birsen Karaca'dan/10 Rus Romanı / 164

Leyla Aرسال /Düşünce Hareket midir? Ya da Tam Aksi! / 164

Şeyma Kitapçı/Burak Ş. Çelik ile Barışta Elverişsiz Üzerine Kısa Kısa / 166

Emir Bolat/Sanatın Tanımında Yeni Bir Kuram: Özdeşleşim Kuramı / 168

Hasan Bozdaş/Çermik Kitap Şenliğinden Notlar / 169

Tarık Ateş/İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı 44. Yaşında / 171

"Yedi Güzel Adam Edebiyat Müzesi" Kahramanmaraş'ta Açıldı / 171

YENİ KİTAPLAR

Ömer Doğru/İslami Kendine Özgülük / 173

İbrahim Demirci/Yeni Belgeler Işığında Bediüzzaman'ın Esaret Yolculuğu / 176

Semih Diri/Çirkinin Estetiği / 177

Semiha Kaval/Hukukumuz ve Ahvalimiz / 180

Betül Ok/Hayatın Ortasında Kitabın Kıyısında / 182

Önyazi

Rasim Özdenören

OKUMANIN FARKLI BOYUTLARI

Vaktiyle ağabey diye hitap ettiğimiz bir büyüğümüz, kendisinden yazı yazması beklendiğinden: “Niçin yazmıyorsun?” diye sorulduğunda: “Oku emri var, ama yaz emri yok!” cevabını verirdi.

Okumayı salt kıraat etme (okuma, İng.: read), yazmayı da kayıt tutma bağlamında anlıyorsak ve bu anlamlarla sınırlı tutuyorsak bu cevapta yadırganacak bir durum görülmez.

Fakat acaba okuma bu kadar sınırlı bir anlamla mı mukayyet? Ve yazma buyruğu gerçekten yok mu?

“Ikra!” (oku) diye başlayan Alâk Suresinin ilk ayetlerine baktığımızda durumun farklı olduğunu görüyoruz:

“Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı “alâk” dan yarattı. (1) Oku! Senin Rabbin en cömert olandır. (3) O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir.” (4) (<https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>).

Rabbin “cömert” (kerem sahibi, R.Ö.) olduğu nereden, nasıl okunacak?

Buradaki oku buyruğunun elifba ile okumayı aşan bir anlamı tazammun ettiği belli olmalıdır.

Böylece okumanın anlam vermeye doğru bir yönelim

olduğunu öğreniyoruz.

Yazmaya gelince okunanı salt kayıt altına alma, zapt etme bağlamında kabul etmek mümkün.

Ancak Ayyette “kalemle yazma”ya atıfta bulunulduğuna göre bunu salt kayıt (tutanak) işlevi ile mukayyet sayabileceğimiz gibi, verilen anlamı yazma olarak kabul etmenin önü de açık bulunuyor.

Böylece okuma ile yazmanın biri ötekinin arka yüzü olarak anlam kazandığını görebiliriz. Bu durumda okuma ile yazmayı birbirinden ayırmanın imkânı ortadan kalkar.

İnsanın temel özelliklerinden biri merak etme melekesidir. Daha bebeklikten kurtulma çağından başlayarak insan içinde yaşadığı dünyayı merak eder. Bebek durmadan “Bu ne?” diye sorar durur. Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum, sorusu insanın kafasını kurcalar. Çevresini merak eder. Bu dünyanın veya evrenin başlangıcı ne zamandı? Hep var mıydı? Yoksa sonradan mı oluştu?

Bu sorulara aradığı cevap onu varlık ve insan üzerinde düşünmeye yöneltir.

İnsan “nedir” sorusuna cevap arayışından metafizik algılamaya yol aldı. Nedir sorusuna verilebilecek kesin bir cevap bulamayacağını fark edebilmesi için yüzyılların geçmesi gerekti. Düzlem değiştirerek “nasıl” sorusuna cevap aramaya başladı. Belki günümüzün bilim anlayışının yolu nasıl sorusunun ortaya konulmasıyla başladı denebilir. Yağmur nedir sorusu yerine, yağmur nasıl oluşur sorusunun cevabını bulmak onu nesnel arayışa sevk etti. Böylece tartışılabilir olanın alanı açılmış oldu.

Varlık nedir sorusunu eşya/nesne “nasıl” sorusuyla değiştirdi. Buradan fiziğin ve kimyanın mahiyetini kavramaya yol buldu.

Bütün bu çabalar onun eşyayı, doğayı, kendi’ni öğrenme/okuma merakından hâsıl oldu.

Böylece okumayı kıskırtan olgunun insanın merak yetisi ile bağlantılı olduğunu söylemiş oluyoruz. İnsan merak ediyor ve öğrenmek istiyor.

Kralın Arşimet’e verdiği görevi anımsayalım. Som altından yaptırmak üzere kuyumcusuna sipariş ettiği tacın içine acaba başka metaller karıştırılmış mıydı? Başka bir deyişle, kuyumcu verilen altından çalmış mıydı? Arşimet tacı bozup zedelemeyen bu görevi yerine getirmek zorundaydı. Arşimet zorlu bir çaba sonunda olayı çözdü. Bugün özgül ağırlık dediğimiz kavramı buldu.

Newton yere düşen elmadan yerçekimi yasasına ulaştı.

Bunlar, doğayı okuma örnekleri. Ancak doğayı ya da nesneyi ya da herhangi bir olguyu okumak (ona anlam yüklemek) için ilkin o konuyu dert etmiş olmak gerekiyor.

Nesneye (konuya) anlam vermek ise kişinin kültürel birikimi ile ilintilidir.

Tanzimat’tan başlayarak Batı kültürünün kavramlarıyla tanışan ülkemiz aydını eşyayı ve insanı kendi özgün okuyuşu ile okumayı bırakmış, Batı kültürü görüngüsünden okumaya çaba göstermiştir. Ne ki Batı kültürünün kavramlarına nüfuz edemediği gibi kendi kültürünün kavramlarına da

Batı kültürüne göre anlam vermeye kalkışmış, böylece ne Batı kültürünün kavramlarını tümüyle algılayabilmiş ne de kendi kültürünün kavramlarına sahip çıkabilmiştir..

Böylece Batı kültürünün siyasal, sosyal, felsefi vb. kavramları künhüne vakıf olunmadan benimsenmeye kalkışılmıştır. Bölmeli kafa yapısı da Tanzimat döneminden günümüze ülke aydınının temel özelliği halinde süregeldi.

İşte tam da bu nedenle doğru düşünmenin nirengileri de yitirilmiş oldu.

Doğru düşünebilmenin temel ilkesi terimlerin doğru ve isabetli biçimde tasarruf edilebilmesiyle imkân dâhiline girer. Birinin “top” dediğinden başkası “değnek” anlıyorsa, orada söyleyen ile dinleyen arasında örtüşmenin bulunmadığı bellidir. İkincil olarak, söyleyen top kelimesini kullanırken bu kelime ile değnek kelimesini kastediyorsa burada gene düzgün bir muhakemenin kurulamayacağı da ortadadır.

Demek ki okumanın sağlıklı olabilmesi için kavramların (terim) hedeflenen maksada uygun anlamı tazammun etmesi gerektiğini söylemekteyiz. Tanzimat’tan bu yana kültürün her alanında, sosyal, siyasal, felsefi, sosyolojik vb. alanların her birinde kullanılan kavramlar anlam kaymasına uğramıştır. Bu nedenle de ülkemizde hem doğru düşünmenin ilkeleri hem de ortak anlaşma zemininde buluşma imkânı ortadan kalkmıştır.

Ortak uzlaşma zeminine ulaşmak imkân dâhilinde değil mi, diye sorulabilir. Elbette imkân dâhilindedir, zor da olsa... Ama bu imkân ancak ortak kültürü oluşturmakla kuvveden fiile aktarılabilir...

gölgelik

Boşluk dolduran şiir

1953 yılının Haziran ayından başlayarak Vatan gazetesinin haftalık eki Sanat Yaprağı'nı hazırlayan Şakir Eczacıbaşı anlatıyor:

Gece hiç uyumadığım için yorgundum. İşi bitirip eve gitmek istiyordum. Sütunların birinde üç-dört satırlık bir boşluk kalmıştı. "Hoca, ben gidiyorum, sen istediğini yap," deyince, Haydar Hoca kolumu tutup, "Olmaz..." demişti, "Yaprak"ı nasıl çıkarmaya başladıkça, öyle sürdüreceğiz!"

Aklıma Özdemir Asaf gelmişti. Onun çok kısa şiirleri vardı. Telefona sarılıp Vatan'ın yanındaki matbaasında onu bulmuş, sorunu anlatmışım. Özdemir, "Senin istediğin gibi, yeni yazdığım çok kısa bir şiirim var," demiş ve şu dizeleri söylemişti:

Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu.
Birinciliği beyaza verdiler.

Bu olay, mürettephanede, yeni şiiri bilmeyenlerce bir takılma konusu olmuştu. "Yahya Kemal, bir şiir yazmak için aylarca, belki yıllarca uğraşırken Özdemir Asaf, telefonda bir-iki dize söyleyince, şiir yazmış oluyordu!"

(Çağrışimler Tanıklıklar Dostluklar, 2. bs., s. 193, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2010.)

Ebubekir Eroğlu

İKİ DALGA

9. BÖLÜM

Ev Sahibi

eve dönüşümde kısa gezintiden
 posta kutuma bırakılmış bulduğum
 ve kat kat ipekli kumaşlar arasına sakladığım
 ihtira beratı hükmündeki zarfı çıkarıyorum
 mürekkep karışmasın dostane yazı solmasın
 parşömen nem kapmasın, “ya kebikeç!” dedirtmesin bana
 ben, yani sürekli değişiminden epeyce nem kapmış adam
 zarfı sessizlikte açmayı kafaya koymuştum
 yok yere bir sarsılma nedeni çıkabilir
 kendime gelmem zaman alır diye
 bir tekinsizlik buluyorum rüzgârın kesilmesinde
 ağzı olsa bu mektup şikayet eder benden
 dileğimin kapalı kalmış kilidine musallat
 söylemeye değer sözü serbest bırakmak onun elinde
 herkesçe bilinmesi doğru değil diyelim, ama akılda bulunması şart
 akıllar sahip çıkar mı? korkuyorum söylemeye

Tanıdık Ses

benim başıma gelen tam bu mu; bilmem
 balkonda korkuluğa dayanmış duruyordum
 elimde en sıkı yazılı sayfa
 son hecenin sökülmesi zor her satırda
 iyice yaklaşarak okumam gerekiyor
 sadeleştirip anlar ya da saklarım, demiştim
 aklımda kalması şarttı içindeki sözlerin

kat kat kumaşa sarılmış mektup elbette senin
 sen de benim gibi “akılda kalmalı” dedin

Ev Sahibi

iyilikten doğma bir aydınlık buldum yüzünde
eşkâl-i hayatı söz tamamına ermeden
kurduğun cümle bitmeden önüme seriyorsun
omuz silkmiyor, yakınlık gösteriyorsun
az kişiyi donatmış bilgilerle parlayan
kelimelerin titrettiği sesinle
ricam hak etmediğim bir şey istemek değil
ardında bana yakışmayan bir sahne var sanılmasın
gönül indirmişliğim baki kalsın
gururu eritmiş bilgine hayranım; izin ver şerh edeyim
ruhu kavramaya yeterse bakışım, sence
sözsüz kabul etmemizdir birbirimizi, şerh dediğim
yola çıkanların önünü aydınlatsın diye

Yabancı Ses

sizi duydum; umudu kesmiştim açılacak kilitten
dal arayan biriyim, tutunmak için
hiç olmasa bu kadarını bilin benden

Ev Sahibi

dediğim hangi sözden?
hem, kilidi nereden duydun sen?

Yabancı Ses

eşkâl-i hayatın önüme serileceğinden
söz budur benim için; kim emin olabilir
başka bir sözün yeteceğinden

Tanıdık Ses

kime ve neye yeter, biliyor musun?
hatıra anlattım sadece ben
külü karıştırdım, ateşini gömmek üzereyken

Ev Sahibi

kulak misafiri sayılmazsın artık sen
konuya ortasından daldın madem
ele verdin kendini sesin ve duruşunla
alevi küllere gömülürken
ağzındaki baklayı çıkar istersen

Yabancı Ses

böylesine bozuk düzende
 izinsiz duruyormuşum, kendimi bulduğum yerde
 kusurlu görmediğim herkesle birlikte
 düzen bozuk diyorum
 sizi beni değil, buraları
 terk ettiği için eski arkadaşlar
 bomboş meydana bakıyorum
 saygısızlık edecek değilim elbette, insanların
 mecburiyet hallerine

fazla olmuyorsam, şunu demek isterim
 durup kalmaksa tek çıkar yol; vaz geçmişim
 fanilik köyünde dinelmekten
 hakikat ehlinin çağırıldığı yere
 çıkarmak isterdim buradan sizleri de
 dünyadaki mahşerin kargaşa ortamında
 dostlarla bir araya gelebilme öğüdünden
 nasip almışlığım vardır, on altıncı yüzyıl şairi
Beng ü Bâde ve Rind ü Zâhid sahibinden

Ev Sahibi

özgür kılmıştır bu bilgi, bilenleri
 yeni semtlerde gezdirir özge safalar gösterir
 başka kapıda bırakmaz hiç kimseyi
 özgürlüğü tattırıyor bana aldığım ders
 olmaz hiç kimse için bu tat, boş heves
 rint olmayı yeniden seçelim gel
 hissemiz vardır; sahiplenelim
 “bir hırkam var geriye kalan, yeridir onu da bıraksam”
 demiş olan büyük Hâfiz’ı analım bir kere daha
 süt buharları çıkan gönül aydınlığında
 hazine olarak hazineyi çok az kişi biliyor
 onlar da esriklerin sınıfına giriyor
 kurtulmak ne ki, istirdat edilmiş özgürlükten başka
 ve ruhtan başlayarak yolu gösterdiği zaman
 esenliğin yükten arındıran sahasına
 seraba baka baka mest olanlar hükmediyor
 rind’in sözü, görünmez hazineden haber veriyor
 akli öne sürmesine gerek yok, inandırıyor
 senden üstte ya da altta kimse olmadığına

Tanıdık Ses

dar sokaktan geçtim
yalnızlığı derin evleri kuytuda karşılayan
dolambaçlar vardı, araya araya bulmuş değilim
yol büküle büküle beni getirdi
meydanın aşırı daralmış biçimi gibiydi
insanlar alışmış, duvara çarpmadan yürüyor
çarşıda bitecek değil ya; menzirim
özgürlüğümü bir de burada sınavayım dedim
ikinci vakitlerinin soylu güneşinde
kendimi, serbest yürüyüşte denedim
umursamazdım daraldıkça dolambaca dönüşen
meydanı tutmuş rakipsiz egemeni
içsel özgürlüğüm kimsenin kimseyi tanımadığı sokakta
dolayısıyla selam verilmeyen ve alınmayan kalabalıkta
sadeleştirip sakladığım sözden beslendi

Yabancı Ses

görüntü göz hizasındaydı ve parlaktı
bakakaldım yürüyerek gelirken
sola sola yolun ufkunda gölgeye battı
yankısı yormaz görüntünün kendisi de yük olmaz
sözse zihinde uyanır, şekilden şekle girer, ayaklanır
sözden bana zihindeki kanlı isyan
görüntüden, içi alevli duman kaldı

Tanıdık Ses

vay vay vaay! daha fazlasını almışsın
sözümde arta kalması mümkün tortudan
kulak kabartmaktan bunu anladım konuşmandan

Yabancı Ses

ne gibi, fazla olan ne ki?

Tanıdık Ses

ateş denizinde kıvama erenlerin
hikâyesini duymuş gibisin
içkale halkının selamı sabahıyla
tanıdık olmuş gibi sözlerin

Yabancı Ses

ama o hikâye çok eski
alev bir kere yükselir, bakarsın rüzgâra yenilir
üflesen canlanır mı külün içindeki?

Tanıdık Ses

bulutlu olanı daha anlamlı bulmuşumdur ben
hep böyle olmuştur ve bu kere
ay sevimliydi geceleyin eve dönerken
çünkü gizemi az bulunur bölümündeydi
ateşin mayası közün görünmezliğinde
ben hep az bir kısmı görünenden tat aldım

Ev Sahibi

sen hiç çırpındın mı denizde
üzüntü dolu sonraki günlerinde?

Tanıdık Ses

çırpındıkça özgürlüğü anlayanım ben
açık denizde

Yabancı Ses

özgürlüğü tanıtmıştı bana da
açık denizde iki dalga

Üç Ses Aynı Anda (Koro)

özgürlüğü tanıyanım ben
ben de
ben de
insanın dalga dalga hâl dilinde

Tanıdık Ses

soru soran kuşaktanım ben
eskilerin âteş denizinde sahil-i selamete
kendimi lââyık göremezdim
söneceğini bildiğim ateşi üfledim

Yabancı Ses

ben acısını o kadar değerli görenlerden değilim
düşündüğüm vakitlerde sahil-i selameti
devamı gelir dedim, bir kere te'sis edilen güvenin
ve acı etkilemez, çünkü seyrelmiştir o zaman
şevkle toparlanmış olanlar arasında geleceği

Tanıdık Ses

aslan kaplan aynı ortamda gül gibi geçinirken
şehir sâkin bekçiler tatilde
kim zamanın kokusunu alırsa
sonra üzüntülerle içeride
özgürlüğe engel olan yanlış tatları hemen anlar
kalbin sahip çıkamadıklarını terk eder
söylenmez masalı nasıl söylersin?

Yabancı Ses

soran kuşağın kişilerini tanıdım ben
“sana karışmayayım, sen de bana karışma” demiş
insandan insana engelleri kaldırmışlardı
özgürlüğün önünden
özgür sayılıyordu nasıl davranacağını bilen

Tanıdık Ses

İnsanlar içinde sağlayan kim
Ona yararlı özgürlüğü; devlet mi arkadaşları mı?

Kulak misafiri

devlet bütünleyemez kendi içinde bölünmüş bir adamı
kim özgür kılabilir ki tek başına kalanı
rind'in seçkini ki; böyle bilirim
başından savmıştır iki dünyanın kaygısını
ona ârif demişler, dağılmada bulunamaz
toplu halde geçinmenin insana sağladığı
bazan sohbet edebilmekten ibarettir özgür olmak,
umursamadan iktidarı

Ev Sahibi

seçmekten muaf olmayı anlarım ben, özgürlükten
kimin içsel özgürlüğü var ki; daha fazla bir rind'den

Yabancı Ses

onun eskide kaldığını sen de bilirsin

Tanıdık Ses

kabuk eskimişse de devam ediyor özgürlüğü hissedişimiz
öğretiyor hikâyemiz
duyuların hizmetinde, aklın esenliğini

Yabancı Ses

*beng ü bâde'*dir rind'in desteği
kulağımda kaldı; yabancı saymayın artık beni
“ben” diyen efendim yok benim
ben dâhil, yani olmadım kendimin efendisi
Yunus, “boyandım rengine solmazam” dedi
Şeyh Gâlib onu “fâriğ olmam” diye şerh etti
böyle bildim “O” diyen erleri
ondandır hamd olsun; ruhun esenliği

Tanıdık Ses (Ev sahibine duyurur)

karanlık seyredikten sonra karanlığı çöze çöze
miras bıraktığın dikkatin senin
tuttuğu modeldir yol erinin
merhamet kadar az bulunur bir besin arıyordum
bana öğrettiğin söz, besini oldu dikkatimin
mirasın sendeki kaynağını öğrenebilir miyim?
yücelttiği ölçüde “ne olmuşum” dedirtmeyen
kuşattığı kişide onuru eksiltmeyen
sözü lafta bırakmam, özünü de bilmek isterim
yuvasını söyle merhametin